

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 3T/110/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817010920
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád Koreň
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7817010920.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Arpáda Koreňa, prísediacich Dezidera Máteho a Jána Šmelka, v trestnej veci obžalovaného H. P., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 5. apríla 2019 v Rožňave,

r o z h o d o l :

Obžalovaný H. P., V. A., J.. XX.XX.XXXX I. Z., Y.
G. Z. XX, P., t.č. vo výkone
trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu
odňatia slobody v llave v inej trestnej veci,
invalidný dôchodca,

j e v i n n ý,

že dňa 03.02.2017 v čase okolo 11.00 h v Rožňave, časť J., po predchádzajúcej vzájomnej dohode s doposiaľ nestotožnenou osobou, zastali osobným motorovým vozidlom pred rodinným domom č. XX a zatiaľ čo obžalovaný dával pozor, nestotožnená osoba neoprávnene vnikla cez neuzamknutú bránku na riadne oplotený dvor a následne aj do vnútorných priestorov domu, kde poškodeného X. U., nar. 1941, pod zámienkou vrátenia peňazí za minulý predražený nákup, požiadala o rozmenenie 500 € bankovky, aby zistila, kde má poškodený uložené peniaze a po tom, čo poškodený vybral v obálke uložené úspory, rozmenil 500 € bankovku a položil úspory v obálke na stolík v spálni, ho pod zámienkou predaja tovaru vylákala na ulicu k motorovému vozidlu, kde obžalovaný odviezol pozornosť poškodeného prezentovaním rôzneho tovaru v aute, zatiaľ čo sa táto osoba vrátila do domu a odcudzila obálku s peniazmi vo výške najmenej 6050,- €, všetko ku škode poškodeného X. U.,

t e d a

spoločným konaním

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu, závažnejším spôsobom konania - ľst'ou a na chránenej osobe - osobe vyššieho veku
- neoprávnene vnikol do obydľia iného,

č í m s p á c h a l

v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 316/2016 Z. z. zločin krádeže podľa § 212 ods. 1,3 písm. a) ods. 4 písm. b), f) citovaného Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 citovaného Trestného zákona a súd o treste takto

r o z h o d o l :

Súd podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu k trestu odňatia slobody v trvaní 80 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý mu bol pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) ods. 4 písm. f) Trestného zákona uložený rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 1T/26/2018-593 zo dňa 21.05.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2To/31/2018-681 zo dňa 31.10.2018.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť uhradiť spôsobenú škodu poškodenému X. U., J.. XX.XX.XXXX, G. V., J. XX, vo výške 6050,- €.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 27.09.2017 bola tunajšiemu súdu doručená obžaloba na obvineného H. P., stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona a zločin krádeže podľa § 212 ods. 1,3 písm. a) ods. 4 písm. b), f) Trestného zákona. Súd v pôvodnom konaní o tejto obžalobe na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, svedkov, oboznámením spisového materiálu a po takto vykonanom dokazovaní boli zistené nasledovné skutočnosti:

Obžalovaný H. P. na hlavnom pojednávaní prehlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, uvedeného v obžalobe a využil svoje právo a vo veci nevypovedal. Po splnení zákonom stanovených podmienok súd prečítal zápisnicu o jeho výsluchu z prípravného konania zo dňa 20.04.2017 a bolo zistené, že v prípravnom konaní odmietol vo veci vypovedať a dodal, že sa necíti byť vinným z toho, čo sa mu kladie za vinu a skutok uvedený v uznesení o vznesení obvinenia on nespáchal.

Súd vypočul aj poškodeného X. U.. Na hlavnom pojednávaní spočiatku uviedol, že obžalovaného predtým nikdy nevidel, no vzápätí dodal, že videl „ich“ dva alebo trikrát, pretože už predtým boli u neho a predávali hrnce. Vypovedal, že ten mladší pán (teda nie obžalovaný) vošiel k nemu do domu a navrhol mu, aby si kúpil na prikrývanie poriadnejšiu deku. Zároveň mu oznámil, že mu prišiel vrátiť peniaze, pretože minulý predaj prehodnotili, konkrétne jeho šéf a preto mu má vrátiť peniaze. Požiadal ho, aby mu zmenil 500-eurovú bankovku. Poškodený vošiel do izby, rozmenil bankovku z nasporených peňazí (mal tam celkovo 6550,- €), vzal z nich 400,- € a odovzdal ich tomu mužovi, ktorý medzitým vošiel za ním do spálne. 500-eurovú bankovku odložil bokom na gauč a vtedy ho ten muž zavolať vonku, že mu ešte niečo ukáže. Odviedol ho k autu, kde bol ďalší pán, ktorý mu chcel ukazovať nejaké veci, no keďže ten prvý sa ihneď vrátil späť do dvora s tým, že mu len niečo položí na schody, poškodený sa otočil a vybral sa za ním. Strelol ho už len vo dverách. Obaja potom odišli preč. Následne zistil, že mu chýbajú peniaze a preto hneď zašiel za susedom, ktorý je policajt. Poškodený už v prípravnom konaní nevedel popísať osobu muža, ktorý čakal pri aute (t. č. obžalovaný) a bližšie popisoval len toho muža, s ktorým jednal v dome. Pokiaľ ide o skutočnosť, kedy mu v minulosti mali predávať hrnce, tak poškodený uviedol, že to bolo asi pred piatimi rokmi. Hrnce neskôr dal svojej sestre. Pokiaľ ide o obžalovaného, tento mal sa nachádzať na druhej strane vozidla za autom, kde otvoril dvere a strčil hlavu do auta. Preto sa poškodený nevedel vyjadriť bližšie k jeho popisu a ani čo mal na sebe oblečené. Domnieva sa, že obžalovaný mal byť vodičom toho auta. Pokiaľ ide o opoznávanie - rekogníciu osôb z prípravného konania, poškodený uviedol, že nikto nemôže povedať, že opoznáva osobu na 100 % a v prípravnom konaní jednoducho povedal nejaké číslo. Vozidlo, na ktorom muži prišli popísať nevedel, uviedol, že to bola Škodovka, taká dlhšia a nevšimol si ani evidenčné číslo.

Svedok Mgr. V. G. zotrval na svojich výpovediach z prípravného konania a uviedol, že keď prišiel domov, prechádzal okolo stojaceho osobného motorového vozidla typu Octavia dvojkovej rady a svetlejšej farby. Tvrdil, že keď sa pozrel do vozidla, videl tam sedieť obžalovaného. Pozdravil sa mu a vošiel do brány. Ešte raz sa za ním pozrel a zdalo sa mu, že vtedy akosi znervóznel a všimol si, že stiahol zadné okno na aute a niečo volal do dvora. Vtedy počul, ako sa sused s niekým rozpráva vo dvore. Po chvíli ku nemu prišiel sused a oznámil mu, že ho okradli. Vzápätí to oznámil operačnému stredisku OR PZ. Evidenčné číslo vozidla si nevšimol. K priebehu udalostí dodal, že keď prichádzal domov, svedok telefonoval a tak sa mimovoľne obzrel na to auto, neskôr obedoval, keď počul z vonka krik a potom prišiel sused. S určitosťou tvrdil na hlavnom pojednávaní („milión dvestotísíc %“), že vo vozidle bol práve obžalovaný. Na hlavnom pojednávaní poprel, že by bol registroval nejaké trúbenie. Ku skutočnosti, že nervozitu obžalovaného v prípravnom konaní nepopisoval, uviedol, že nejak na to zabudol a nikto sa ho na to nepýtal.

Svedkyňa M. Š., sestra poškodeného, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaného nepozná, ale videla ho, lebo chodia predávať veci na sídlisku. Priamo v kontakte s obžalovaným však nikdy nebola. S bratom - teda poškodeným hovorili o kúpe riadu vtedy, keď ho kúpil a potom jej ho dal. Mohlo to byť niekedy v roku 2012, teda asi pred šiestimi rokmi. K osobe obžalovaného neskôr dodala, že videla, ako ku susede niesli taký istý riad, ako kúpil brat, ale nie je si celkom istá, či to bol práve obžalovaný. Mala vedomosti o tom, že brat má doma peniaze, ako každý starý človek, a že ich mal uložené v jednej knižke.

Súd sa podrobne oboznámil aj s obsahom zápisníc o rekognícii osoby a ďalšími listinnými dôkazmi v spisovom materiáli. Po takto vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v priebehu dokazovania neboli zadovážené, vykonané a zistené také dôkazy, ktoré by bez akýchkoľvek pochyb preukazovali, že obžalovaný H. P. je tým páchatelom, ktorý sa dopustil skutku uvedeného v obžalobe, preto ho rozsudkom zo dňa 17.01.2018 oslobodil v celom rozsahu spod obžaloby, a konštatoval, že nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením sp.zn. 6To/34/2018-273 na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.05.2018 zrušil uvedený rozsudok a vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd vo svojom uznesení uviedol, že napadnuté rozhodnutie je predčasné a založené na jednostrannom vyhodnotení dôkazov v prospech obžalovaného H. P.. Predovšetkým poukázal na to, vykonaním neodkladného úkonu, akým v tomto prípade má byť rekognícia, sa začína trestné stíhanie. Vyslovil názor, že zo spisového materiálu nevyplýva, aby spoznávaná osoba bola ukázaná ešte pred rekogníciou stotožňujúcej osobe - Mgr. V. G.. Čo sa však týka tvrdenia I.stupňového súdu v napadnutom rozsudku ohľadom nepreukázania dohody o krádeži medzi neznámym páchatelom a obžalovaným, je potrebné uviesť, že z výpovede svedka Mgr. V. G. vyplýva, že potom ako vošiel neznámy muž do dvora poškodeného, počul ako zatrúbilo auto, ktoré stálo pred domom poškodeného, vodič stiahol okno spolujazdca a niečo kričal do susedovho dvora na neznámu osobu. Je teda zrejmé, že medzi obžalovaným a neznámym mužom existovala dohoda o krádeži a svoj postup vzájomne koordinovali. Z toho podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že až po citlivom vyhodnotení jednotlivých dôkazov ako aj v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku bude možné vo veci spravodlivo a zákonne rozhodnúť.

Po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie sa súd oboznámil s obsahom zrušujúceho rozhodnutia tak, aby mohol postupovať podľa ustanovenia § 327 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Ako bolo citované z odôvodnenia zrušujúceho rozhodnutia, odvolací súd vyslovil názor, že existencia dohody o krádeži a vzájomnej koordinácie postupov je založená na skutočnosti, že „...vodič stiahol okno spolujazdca a niečo kričal do susedovho dvora na neznámu osobu...“. V tomto smere nariadil citlivé vyhodnotenie jednotlivých dôkazov ako aj v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Vzhľadom na vyslovený predchádzajúci právny názor I.stupňového súdu a v záujme naplnenia obsahu zrušujúceho rozhodnutia odvolacieho súdu I.stupňový súd doplnil dokazovanie najmä výsluchom svedka Mgr. V. G., pričom dopytal poškodeného a novonavrhnutú svedkyňu.

Poškodený X. U. na hlavnom pojednávaní znova potvrdil, že obžalovaný vôbec nebol dnu v dome, kde bol len jeho „partner“. Z toho vyplýva, že obžalovaný nemohol vedieť a ani vidieť, kde má uložené peniaze. Túto skutočnosť sa podľa jeho názoru snažil zistiť neznámy páchatel. Poškodený nepočul nič také, že by bolo vozidlo zatrúbilo, alebo že by bol vodič niečo kričal. Stále bol s tou neznámou osobou spolu. Po výmene peňazí ho neznámy volal vonku k autu, aby mu ukázal ďalší tovar na predaj. Poškodený bol rád, že opúšťajú dom. No keď podišiel k autu, všimol si, že ten neznámy už takmer vchádza k domu. Preto na neho zakričal a pohl sa za ním. Poškodený nemal vedomosti, či v tom čase bol jeho sused - Mgr. G. doma alebo nie.

Svedok Mgr. V. G. zotrval na svojej predchádzajúcej výpovedi. Zopakoval, že keď prišiel domov, všimol si, že tam stála Škoda Octavia a vodičom bol p. P. Vošiel dnu do dvora cez bránu, vytiahol telefón v úmysle skontrolovať čas, čo si zrejme podľa neho všimol obžalovaný a potom konal v strachu, stiahol okno a niečo zakričal. Svedok nevedel povedať, čo menovaný zakričal, či to bolo jedno slovo, veta, výzva alebo podobne. Slovám vôbec nerozumel. V tom čase nikoho na dvore poškodeného nevidel. Obžalovaný ho zaregistroval vtedy, keď prišiel domov, pretože zastal s vozidlom oproti nemu a pozreli si do očí. Obžalovaný nijak nereagoval a správval sa kľudne. Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol novú skutočnosť, a to, že keď potom prišiel za ním poškodený, svedok sa už ako policajt pýtal susedy, ktorá býva oproti poškodenému, či niečo videla, konkrétne najmä evidenčné číslo vozidla. Zdalo sa mu, že mu hovorila, že videla vodiča z profilu, teda z boku. S odstupom času si nepamätal, čo robil obžalovaný vtedy, keď sa pozrel do telefónu a zotrval na tom, že sedel vo vozidle, ale nevie, kde sa pozeral. Boli to len sekundy.

Vzhľadom na nové skutočnosti, ktoré uviedol svedok G., bola stotožnená osoba susedy poškodeného S. K.. Menovaná svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodeného X. U. nepozná, i keď sa prisťahovala do miesta jeho bydliska v roku 2008. Oproti tomu však pozná Mgr. G., pretože bývala takmer oproti nemu. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaného nikdy nevidela a nepozná ho. Poprela tiež, že by bola videla vodiča tam stojaceho motorového vozidla. Na konkrétne udalosti si so slabou určitosťou spomenula a potvrdila, že pán G. sa ju prišiel spýtať, či videla nejaké auto. Nič bližšie mu nevedela povedať, spomenula si na auto bielej farby, avšak evidenčné číslo vozidla si nevšimla. Predvolaná na výsluch na polícii nebola a nebol s ňou spísaný žiadny záznam.

Pri hodnotení vykonaných dôkazov v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.11.2018 dospel k nasledovným záverom:

I.stupňový súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, najmä, čo sa týka hodnotenia výsledkov vykonanej rekognície. V tomto smere však je nutné poukázať na to, že v priebehu dokazovania vzniklo viacero vážnych pochybností, ktoré v zmysle platných zásad trestného konania svedčia v prospech obžalovaného. Opätovne je nutné poukázať na skutočnosť, že v prípade poškodeného ide o staršiu osobu narodenú v r. 1941 a tak, ako to vyplynulo aj z výsledkov prípravného konania, jeho schopnosti detailne, verne a presne vnímať rozhodné skutočnosti, sú z tohto prirodzeného dôvodu oslabené. Okrem toho poškodený zdôraznil, že pokiaľ by bol vedel, že jeho sused - policajt Mgr. G. je doma, konal by určite inak. Preto je potrebné opäť poukázať na skutočnosť, že k vzneseniu obvinenia došlo H. P. dňa 28.02.2017. Poškodený bol vypočutý až 20.06.2017. Je potrebné zdôrazniť, že svedok V. G., ktorý bol postavený do úlohy korunného svedka, je policajtom a taktiež v určitom slova zmysle pre poškodeného autoritou. V čase, keď bol obžalovaný H. P. uznesením vyšetrovateľa PZ obvinený, bol páchatel' určený výhradne na základe rekognície svedka G.. Až potom, keď už bolo jasné, kto je pravdepodobný páchatel' (v zápisnici o výsluchu svedka-poškodeného zo dňa 20.06.2017 o 11.45 h na prvej strane je jasne uvedené, že bude vypočúvaný v trestnej veci obvineného H. P., V. A., J.. XX.XX.XXXX, stíhaného za ...), bol poškodený k veci vypočutý a až následne o 12.40 h sa podrobil rekognícii. Uvedené postupy vzbudzujú prinajmenšom pochybnosti o hodnovernosti úkonu stotožnenia obžalovaného H. P. ako páchatel'a skutku, popísaného v obžalobe poškodeným.

Na ďalšom mieste je potrebné poukázať aj na skutočnosť, že tak poškodený ako aj jeho sestra M. Š. uviedli, že pravdepodobne obžalovaný im predával hrnce niekedy v roku 2012. Z obsahu odpisu registra trestov však vyplýva, že obžalovaný H. P. bol rozsudkom Okresného súdu Martin z 11.12.2008 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.03.2009 odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 6 mesiacov, z ktorého výkonu bol podmienene prepustený až 07.03.2013. Je teda zrejme, že nemohlo ísť osobu, ktorá predávala tovar v mieste bydliska svedkyne Š., ale zrejme ani u poškodeného.

Ďalšou okolnosťou, ktorá vzbudzuje pochybnosti je aj skutočnosť, že podľa vyjadrenia svedka G., ale aj poškodeného, obžalovaný mal byť vodičom tohto vozidla. Zo správy OR PZ, ODI Lučenec však vyplýva, že v čase činu obžalovaný nevlastnil popísané motorové vozidlo a taktiež, že vôbec nie je držiteľom vodičského oprávnenia (č.l. 218 spisu). Rozpory vznikli aj vo výpovediach svedka G. a poškodeného U. o tom, kde sa mal nachádzať v čase činu obžalovaný a čo mal robiť, teda či sedel na mieste vodiča alebo bol za vozidlom alebo bol zohnutý dnu vo vozidle. Je zrejme, už aj z výpovede poškodeného, že obžalovaný ako páchatel' nemohol na silu nútiť poškodeného, aby si prezeral nejaké veci, pretože,

ako vyplýva z výpovede poškodeného, keď poškodený došiel k vozidlu a zistil, že tá neznáma osoba sa vzápätí otočila a vchádzala späť do dvora, aj poškodený sa ihneď otočil a šiel za ním, pretože tušil niečo nekalé. Nie je pravdou teda tvrdenie obžaloby, kde sa hovorí, že „...obvinený odviezol pozornosť poškodeného prezentovaním rôzneho tovaru v aute, zatiaľ čo sa táto osoba vrátila do domu a odcudzila obálku s peniazmi vo výške najmenej 6050,- €...“. Takáto okolnosť žiadnym priamym ani nepriamym dôkazom preukázaná nebola.

Jediný pomenovaný dôkaz, ktorý považuje odvolací súd vo svojom rozhodnutí za dôkaz preukazujúci existenciu dohody o krádeži a vzájomnej koordinácii postupov, je to, že potom, ako vošiel neznámy muž do dvora poškodeného, vodič stiahol okno spolujazdca a niečo kričal do susedovho dvora na neznámu osobu.

Výsledky dokazovania svedčia o tom, že svedok Mgr. G. vôbec nevie, čo tá osoba kričala, či to bola výzva, veta, slovo alebo niečo podobné a vôbec slovám nerozumel. Okrem toho súd upriamuje pozornosť na výpoveď svedka Mgr. G., ktorý nikoho na dvore poškodeného nevidel a teda nie je možné konštatovať, že by vodič bol kričal na neznámu osobu, ktorá vošla do dvora. Nezanedbateľnou skutočnosťou je, že uvedený svedok nad rámec svojich oprávnení vyhľadával dôkazy, keď, ako uviedol, oslovil susedu a ako policajt zisťoval, či niekoho nevidela, či si nevšimla evidenčné číslo vozidla resp. konkrétne vozidlo. Ako svedok udalosti mal vec oznámiť polícii, ktorá by vo veci konala podľa zákona procesne spôsobilým spôsobom. Mimo toho túto svedkyňu nestotožnil, neoznámil, čo zistil, resp. neuviedol, že by mohla byť svedkyňou udalosti, a to tak, aby mohla byť riadne v prípravnom konaní vypočutá.

Podľa vzťahu k dokazovanej skutočnosti existujú dôkazy priame a nepriame. Priamy dôkaz potvrdzuje alebo vyvracia dokazovanú skutočnosť. Nepriamy dôkaz potvrdzuje alebo vyvracia skutočnosť pomocou inej skutočnosti, ktorá s dokazovanou súvisí len nepriamo. Jeden nepriamy dôkaz nestačí na preukázanie dokazovanej skutočnosti, dôkaznú silu má len v spojení s inými dôkazmi. Nepriame dôkazy musia tvoriť sústavu - harmonický celok. Medzi každým nepriamym dôkazom a dokazovanou skutočnosťou musí byť príčinný vzťah. Aj každý nepriamy dôkaz musí byť nepochybne preukázaný. Sústava nepriamym dôkazov musí byť uzavretá, t. z. že dôkazy musia vo svojom súhrne viesť k jedinému záveru a musia vylučovať iný záver.

Aj po mimoriadne citlivom vyhodnotení jednotlivých dôkazov, ako aj v ich súhrne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v danom prípade neexistujú také priame dôkazy, ale ani súhrn nepriamych dôkazov, ktoré by nepochybne preukazovali, že by medzi obžalovaným a neznámou osobou existovala predchádzajúca vzájomná dohoda, že okradnú poškodeného a ktoré by svedčili o vzájomnom koordinovaní ich postupov. To, že obžalovaný, ak vôbec bol na mieste činu, mal ako vodič motorového vozidla niečo kričať smerom do dvora poškodeného, nemôže zákonite slúžiť ako jediný usvedčujúci dôkaz z toho, že by existovala nejaká dohoda medzi ním a neznámou osobou na vyššie uvedenom spôsobe konania. K tomuto nehodnovernému dôkazu (nikto nevie, že ak vodič kričal, čo a vlastne na koho kričal) totiž nie je možné priradiť žiadny iný ani nepriamy ani priamy dôkaz. Uznanie viny nie je možné v zmysle platnej legislatívy vysloviť len na základe pocitu, predpokladu alebo vnútorného presvedčenia, ktoré však nie je podložené žiadnym priamym dôkazom alebo súborom nepriamych dôkazov, ktoré by súčasne vylučovali iný záver.

Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že skutok, ktorý je vo vzťahu k obžalovanému H. P. popísaný v konkrétnej forme a spôsobe spáchania v obžalobe prokurátora, spáchal práve obžalovaný Koloman Fekete.

Preto ho súd spod obžaloby v celom rozsahu oslobodil a o nároku poškodeného na náhradu spôsobenej škody rozhodol v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Trestného poriadku.

Na základe odvolania okresného prokurátora odvolací súd na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.01.2019 uznesením 6To/98/2018-373 opäť zrušil napadnutý rozsudok a vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Vo svojom odôvodnení uvádza, že napadnuté rozhodnutie je predčasné a je založené na jednostrannom vyhodnotení dôkazov v prospech obžalovaného H. P.. Odvolací súd vyslovil právny názor, že nie sú presné tvrdenia, keď súd konštatuje, že nie je pravdou tvrdenie obžaloby, že by obvinený odvádzal pozornosť poškodeného prezentovaním

rôzneho tovaru v aute, pretože poškodený v prípravnom konaní (na čl. 31) mal vypovedať o konaní obžalovaného pri aute, kde mu mal ukazovať tovar. Preto vyslovil názor, že poškodený bol v konaní pred súdom na túto okolnosť nedostatočne vypočutý a preto ho bude potrebné opäť k tejto skutočnosti vypočuť.

Na základe takto formulovaného právneho názoru odvolacieho súdu bol k veci dopočutý poškodený X. U., ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 05.04.2019 uviedol, že neznámy muž, keď vychádzali z domu, mu povedal, aby sa šiel ešte pozrieť na veci, ktoré majú v aute. Následne podišli k motorovému vozidlu, kde obžalovaný vystúpil z vozidla z 2.strany, otvoril ľavé zadné dvere a nahol sa do vnútra. Keďže však ten neznámy sa ihneď vracal späť k tomu, poškodený s obžalovaným vôbec neprehovoril, i keď sám otvoril pravé zadné dvere a pozrel sa do vnútra. Ihneď sa však otočil a vracal sa do domu za tým neznámym. Preto sa domnieva, že obžalovaný vystúpil z vozidla preto, aby upútal jeho pozornosť.

Súd na hlavnom pojednávaní okrem vyššie uvedeného oboznámil aj podstatné rozhodnutia spisu 1T/26/2018 Okresného súdu Stará Ľubovňa, a to najmä rozsudok 1T/26/2018-593 zo dňa 21.05.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove 2To/31/2018-681, ktorým bol obžalovaný H. P. uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) ods. 4 písm. f) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 80 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudok sa stal právoplatný a vykonateľný dňa 31.10.2018.

S prihliadnutím na všetky vykonané dôkazy a najmä na vyslovené právne názory odvolacieho súdu, súd po zhodnotení okolností prípadu, priamych a nepriamych dôkazov vyslovil záver, že obžalovaný H. P. sa v popísanom rozsahu ako je to uvedené v obžalobe zúčastnil konania s doposiaľ neznámym páchatelom počas ktorého spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, spôsobili tak väčšiu škodu závažnejším spôsobom konania, a to ľstvou a na chránenej osobe (osobe vyššieho veku) a zároveň neoprávnene vnikli do obydľia iného. To, že sa obžalovaný zúčastnil na mieste činu a existovala medzi ním a neznámym páchatelom dohoda, preukazuje súhrn nepriamych dôkazov, ktoré boli v priebehu konania pred súdom vykonané. Svedčí o tom reakcia obžalovaného po príchode svedka G. domov, keď volal na uvedenú neznámu osobu z motorového vozidla v dôsledku čoho v krátkom čase neznámy páchatel nastúpil do vozidla a odišli preč, ale najmä opoznanie obžalovaného svedkom G. a jeho správanie v čase, keď poškodený s neznámym páchatelom vychádzali z domu. Z toho, že vystúpil z vozidla v úmysle upútať pozornosť poškodeného prezentovaním tovaru, vyplýva skutočnosť, že s neznámym páchatelom bol na takejto činnosti dohodnutý a bola medzi nimi v tomto smere súhra. Odhliadnuc aj od vyššie popísaných pochybností súhrn týchto dôkazov svedčí o tom, že obžalovaný sa citovaným spôsobom spolupodieľal na okradnutí poškodeného vzhľadom na okolnosti, ktoré bezprostredne nasledovali po tom, ako poškodený podišiel k motorovému vozidlu. Z týchto dôvodov súd uznal obžalovaného vinným z vyššie citovaného zločinu a prečinu tak, ako je to uvedené v obžalobe.

Pri rozhodovaní o treste však súd vzhľadom aj na dôkaznú situáciu v tomto prípade dospel k záveru, že trest, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove v trvaní 80 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, je dostačujúci na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela. Keďže teraz posudzovanú trestnú činnosť obžalovaný spáchal pred tým, ako bol vyhlásený rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa 1T/26/2018-593, súd v súlade s ust. § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu.

Poškodený X. U. si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu spôsobenej škody a preto súd uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenému spôsobenú škodu vo výške 6050 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)
Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.